

Zondag avond Manchester 21/4/85 ofwel
Middel punt v. d. wereld.

Pereten in mijn kamertje, lieve vrienden, op de 7° verdieping
- 4 stappen lang en 3 stappen breed. Lijkt ik uit over het belijde
Manchester. Het enige herkenningspunt is het stadion
van Manchester United naast de huizen die de horizon
markeren en waar ik over 3 weken voor poed achter zal
verdwijnen. Mijn kamer is uitgerust met de elementaire
meubels zoals kast, bureau en bed en overwepend in
donker bruin gestoffeerd. Om de student niet geheel
te deprimeren dachten ze: laten we nu eens die
ene muur zalmkleurig sausen en die andere met
een tintje pech. Een van de aardige aspecten van Man-
chester is dat de dag wordt afgewisseld door de nacht, die
dan deze "kleurenpracht" doet verdwijnen. 15 mensen
zijn uitverkozen om dit jaar deel te nemen aan deze
cursus: uit Amerika 4, uit Hongkong, Australië, Korea, Egypte
Portugal, Mexico en Nederland 1. The UK en Brazilië ieder 2.
Door de week houden ze je goed bezig en kom ik nauwelijks
het gebouw uit. Vrijdag middag zijn de meesten met
herkenning elders vertrokken. Het komt mij als curieus
voor dat de mens zonnig "opwek" moet zijn, terwijl de
meesten voor het eerst van hun leven in Manchester zijn.
De "opwekzinde" man is dynamisch. Bij implicatie heeft
hij een doel - een reisdoel - waar hij een kopere waarde
aan toekent aan de plaats waar hij is. Met het plannen
van zijn reisdoel is zijn feest al halverwege de week
vertrokken, alleen moet hij op vrijdag middag nog zijn
lichaam verplaatsen om feest en lichaam weer te verenigen.
A contrario predeneerd, is de feen die in Manchester
blijft niet dynamisch, geen man kan de wereld of wel
niet de peziene past op wiens aanwezigheid hije prij 3
wordt gesteld; kortom hij is een sukkel.

Wat heeft de sukkel gedaan tot nu toe?

Vrijdag avond met mijn Koreaanse collega (of ie er veel
van begrepen heeft, is betwistbaar) naar een toneelstuk
gevoerd: The three Sisters (de drie zusters) van Chekhov.
De rode draad van het stuk is de onverbultte verloopens
van de diverse personages, zoals een ieder eigenlijk onverbultte
verloopens heeft. Op 's einde zeft één der personen de
sleutel van het stuk: "One of the things that

destroys their chance of happiness is their hope of achieving
it" wij zouden dat vertalen met: Bezit van de zaak, is
het einde van het vernieuwen. Zaterdag wilde ik iets
van de sfeer van Manchester proeven in het proberen was
er op het "toeristen menu" voor de stad stond. Vrijdag-
avond was me al opgevallen dat veel opgeschoten feiten,
inconventioneel gekleed en gekapt in profanen, appropos
schreeuwend door de stand slenterden of zich op hiel-
den in Fish and Chips Tenten. Als ik werkeloos en /imp
was in Manchester woonde, dan had ik er ook zo
lijf lopen op zoek naar illusie. Ik voel het als een
protest tegen de establishment die deze mis-
riets voorheid voor deze jongeren gecreëerd heeft.
Hun enige erkenning is als ze in een donkere straat
zo'n punk meisje (die ook in profanen lopen) kunnen
afzonderen of iets kunnen vernieuwen. In het centrum
van de stad staan kastelen van - in victoriaanse stijl
gebouwde - gebouwen. Al die gebouwen bekijken
lewan ik by City galerie en bracht daar ± 2 uur door
zij hadden daar van alles wat. Daarna na een plaats opaan
hetende: "Craft Village" een soort miniatuur Covent Garden.
Eigenlijk heel Manchester is een matured dan Copie van Londen.
Er zijn de Ambeladekiers - smalsloos oranje van kleur - er is
een Piccadilly, een Oxford Rd, een Victoria station. Alleen
namen die is met Londen associeert. Vervolgens heb ik
de Cathedral van Manchester bezocht met mijn bezoek.
Het spel speelde en ik zatte mij neder om het te rusten.
in de school van het ~~alles~~ alles eens op mijn penak of te maken.
Maar naar te vreden slenterde ik door de winkelstraten weer
Hakwaarts. Om mij zelf te troosten kocht ik onderweg
een lunch met de folk beer variatie, gespeeld door fluit
jonged - voor in de walkman. Met deze Japanner pa ik naar bed!
In volgorde van belangrijk ben ik nu op het punt
aan te komen om nog wat over de cursus: "Advance
Banking Course" te vertellen: De Heren Professooren
doen hun best. Ik ben er wel van overtuigd dat
er heel wat maatschappij veranderingen in de niet
al te verre toekomst gaan plaats vinden. Met deze
profetische woorden neem ik afscheid en wens
dat het jullie goed gaat.
From Manchester with love
Gaelle Dijkwaal

met
het
Reypan
ook
D!!